

SIITTOSET

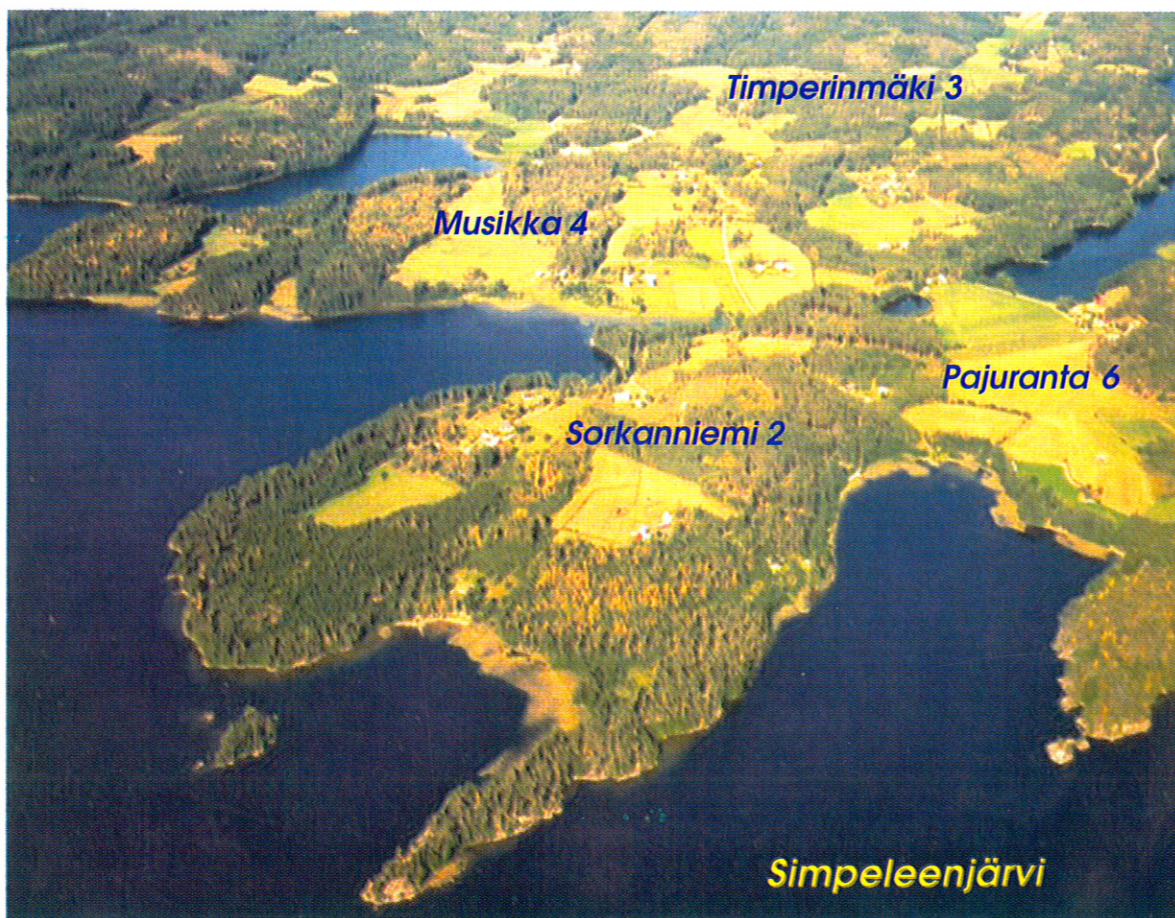
- SUKUSEURAN JÄSENLEHTI NRO 2 1/2004 6,-

KYMMENES SUKUKOKOUS PARIKKALAN MELKONIEMESSÄ sivu 4

LUONTOKUVAAJA HANNU SIITTOSEN HAASTATTELU sivu 10

TÄSTÄ KAIKKI ALKOI 4. ELOKUUTA 1985 !

Matkalla kohti Vahvasalon saarta sukuseuraa perustamaan

SIITOSILLE SUKUSEURA

Siitosten sukuseuran perustava kokous pidettiin sunnuntaina Imatralla Vahvasalon saarella. Seura on tarkoitettu valtakunnalliseksi sukuseuraksi, johon eri sukuhaarat voivat liittyä.

Koollekutsijat Raimo Siitonen (oik), Pentti Siitonen ja Kyösti Siitonen Puhetta kuuntelemassa Mauri Siitonen (vas) ja Sauli Siitonen

Tuttavalta tuttavalle kulkenut kutsu sai sukuseuraa perustamaan nelisenkymmentä henkilöä, jotka myös liittyivät perustetun seuran jäseniksi. Kokouksessa päätettiin seuran kotipaikaksi Rautjärvi ja ensimmäinen sukukokous päätettiin pitää ensi kesänä, jonka jälkeen seura myös rekisteröidään. Sukuseuran toimintaa viitoittamaan valittiin yhdeksänjäseninen toimikunta, jonka puheenjohtajaksi valittiin Raimo Siitonen Kouvolasta. Muut toimikunnan jäsenet ovat Reino Siitonen Espoosta, Sulo Siitonen Ruokolahdelta, Erkki Siitonen Oulusta, Sakari Siitonen Helsingistä, Kyösti Siitonen Rautjärveltä, Salme Kemppinen Rautjärveltä ja Kalevi Siitonen Lahdesta. Seuran rahastonhoitajaksi valittiin Seija Joronen ja jäsenmaksuksi päätettiin 20 markkaa.

Parikkalan Sanomat 8.8.1985

Risteilyn isäntäväen Kyösti ja Liisa Siitosen kukitus Saimaan kanavan ensimmäiselle sululle tehdyn tutustumisristeilyn jälkeen
Kuvat Seppo Siitonen

SUKUSEURAN YHTEYSTIEDOT

HALLITUKSEN JÄSENET 2004-2006

Puheenjohtaja

Eila Helin

Mosaikkiraitti 6 B 29

00980 HELSINKI

puh.

09-343 1975, 050-535 1211

e-mail

hem.helin@netposti.org

Varapuheenjohtaja

Jouko Siitonen

Sudenpolku 8

56100 Ruokolahti

puh.

05-434 1864, 040-563 4420

e-mail

jouko.siitonen@jaakkima.fi

Rahastonhoitaja

Kirsti Tamminen-Husu

Kalastajankatu 13

78210 VARKAUS

puh.

017-555 4575, 040-564 3333

e-mail

kirsti.tamminen-husu@suomi24.fi

Sukulehden avustaja

Hannu Siitonen

Hakaniemenranta 16 C 47

00530 Helsinki

puh.

09-716 969, 0400-405 625

e-mail

hannu.siitonen@uudenmaanliitto.fi

Sukututkijat:

Kari Niemi

Anunkuja 14 as 11

55100 IMATRA

puh.

05- 454 7199, 040-5138 151

e-mail

kk.niemi@pp.inet.fi

ja

Ossi Siitonen

Pajurannantie 55

59210 Melkonieni

puh.

050-541 2092

e-mail

ossi.siitonen@reppu.net

Sihteeri/ Jäsenrekisterinhoitaja

Sukuviirien ja pöytästandaarien myynti

Seija Joronen

Kotikatu 13

56800 SIMPELE

puh.

05-43 71031, 050-358 6022

e-mail

seija.joronen@luukku.com

KOTISIVUT

Ylläpitäjä

e-mail

www.siitoset.fi

Pekka Siitonen

siitonen@wwnet.fi

JÄSENMAKSUT

8,- eur / hlö / 2-vuotistoimintakausi

Kunniajäsenillä ja alle 18v. nuorisojäsenillä ei jäsenmaksua

Muista merkitä viesti-kohtaan nimesi ja osoitteesi !

PANKKITILI Parikkalan Seudun OP 532600-222337

Kun isäni Johannes Siitonen alkoi kertoilla lapsuuden muistojaan Melkoniemestä, muu perhe rypisteli kulmakarvojaan ja ajatteli: "Joko taas!" Isän lempiaiheita olivat Melkonien kauneus, kalansaaliit, Valajan tädin vieraanvaraisuus ja Louhniemen vierailut. Isä itse oli jo koulupoikana muuttanut Uukuniemelle ja sieltä päätenyt monien muuttojen jälkeen Keski-Suomeen Keuruulle. Mutta Melkonieni ei unohtunut. Se eli isän muistoissa ja muisteluissa loppuun asti.

Kummallista kyllä koskaan kesävierailuilla ei päädytty Melkoniemeen. Uukuniemellä ja Saarella käytiin joka kesä, mutta Melkoniemessä ei koskaan. Itselleni oli siis suuri elämys ajella Melkoniemeen viime toukokuussa. Katsastettiin koulu ja pidettiin Ossi Siitosen luona kokousta. Eikä isä ollut liioitellut. Melkonieni on idyllisen kaunis kylä järvineen, kumpareineen peltoaukeineen. Varmasti moni muukin ensivierailija tunsi samoin sukukokouksessa heinäkuussa, vaikka pilvet tummensivat näkymiä. Melkonien kauneus on varmasti muovannut Siitosten sukua, antanut herkkyyttä ja luomisvoimaa. Tässä numerossa palaamme siis vielä yhteisiin hetkiin koululla.

Seuramme on saanut sukuprojektin vetäjäksi Kari Niemen Imatralta. Toivottavasti hän saa paljon vastauksia ja valokuvia, niin että työ etenee. Myös suvun nuoret saavat puheenvuoron. Huomaamme, kuinka kokoontuminen on erikoisen tärkeää juuri heille. Meidän kauttamme välittyy tieto menneestä tuleville polville. Olen ikikiitollinen isälle hänen Melkonieni turinoistaan. Ilman niitä olisin nyt monta mukavaa kokemusta köyhempi.

Kiitän vielä saamastani luottamuksesta ja yritän toimia parhaani mukaan seuran hyväksi. Tässä työssä apunani on pätevä hallitus, jonka uusina jäseninä aloittivat Seija Joronen ja Kari Niemi. Toivottavasti seuraavassa sukukokouksessamme, joka mahdollisesti pidetään Uukuniemellä, on nähtävillä Karin työstämää sukuhistoriaa. Tämän päätavoitteemme ohella suunnittelemme kevätretkeä Sortavalaan toisen Siitosten sukuseuran kanssa. Joululahjavinkkinä seuramme tarjoaa sukuviiriä ja pöytästandaaria. Ne hankittiin seuralle viime toimintakaudella, jolloin Pentti Siitonen oli hallituksen puheenjohtajana. Lausun hänelle vielä kiitokset seuran hyväksi tehdystä työstä. Lopuksi toivotan Teille kaikille oikein hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta!

Eila Helin

JÄSENLEHTI NRO 2 -SISÄLLYSLUETTELO AIHEALUEITTAIN

Sukukokoukset, retket

- 2 Perustava kokoontuminen Saimaalla
- 4 10. sukukokous Melkoniemessä
- 8 Sukukokoushistoriikki

Sukututkimus

- 6 Tämänhetkinen tilanne
- 6 Sukunimi Siitonen
- 7 Siitosta sirunen

Vanhaa historiaa

- 5 Siitosten tulo Parikkalaan
- 7 Parikkalan sota-ajan historiaa

Henkilöhaastattelut

- 10 Hannu Siitonen
- 11 Nuoret jäsenet

Tervehdykset - Lähetettyjä

- 3 Puheenjohtaja
- 12 Sortavalan Siitosen
- 13 Arosen Pohjanmaalta

Muistokirjoitukset

- 14 Sulo Veikko Siitonen

Tiedotteet

- 11 Jäsenmaksun tärkeys
- 14 Sukuseuravaakunan symboliikka

Lehden liitteet

- Jäsentietolomake
- Sukututkimuksen kyselylomake
- Tilaus-/mielipidekyselylomake

Kannen kuvat

- Aerokuva Petteri Sandell: Ilmavalokuvat Melkoniemestä ja vanhasta koulusta
- Eila Helin: Sukukokouskuva
- Jouko Siitonen: Hannu Siitosen kuva
- Hannu Siitonen: Kuukkeli

- Painosmäärä** 400 kpl
- Painotyö** KT-Paino, Punkaharju
- Lehtitoimikunta** Hallituksen jäsenet

www.siitosen.fi
SIITTOSET-SAAGA KOTISIVUT
AKTIIVISEEN KÄYTTÖÖN

SUKUSEURATIEDOT
KAIKKIEN JÄSENTEN
ULOTTUVILLE
YHTEYSTIEDOT, LOMAKKEET
SUKUSEURAN SÄÄNNÖT
VANHAT SUKUKOKOUSTIEDOT
TAPAHTUMATIEDOTTEET

JÄTÄ KESKUSTELUPALSTALLE
JUTTUVINKKEJÄ
KOKOUS/RETKI EHDOTUKSIA
muu aineisto sähköisessä muodossa
Pekka Siitoselle
siitonen@wnet.fi
Päivitys on käynnissä,
OTAKAA YHTEYTTÄ!

SIITOKSET KARJALAN KUNNAILLA MELKONIEMESSÄ

Heinäkuun viimeisenä viikonloppuna Parikkalassa pidettiin peräti kolme sukukokousta, sinne kokoontuivat Parikat ja molemmat Siitosten sukuseurat. Perjantai-iltana nämä Sortavalan ja Melkonien Siitokset pitivät palaverin Karjalan Lomahovissa ja päättivät kehitellä yhteistoimintaa. Yhteisestä nimestä huolimatta varsinaista yhdistävää esi-isää ei ole vielä löydetty, mutta etsintä jatkuu.

Melkonien Siitosten sukujuhla alkoi käynnillä Parikkalan sankarihaudoille. Kirsti Tamminen-Husu ja Pentti Siitonen laskivat seuran kukat sankariristille.

Sen jälkeen puhui USA:sta sukukokoukseen tullut Pirjo Carlisle. Hän käsitteli puheessaan sankaruutta ja ystävyyttä. Monien hautakumpujen äärellä on hyvä ajatella jokaista sotilasta yksilönä, jokainen heistä on lähtenyt viimeistä kertaa kotioveltaan taistelemaan omien rakkaitensa ja maansa puolesta. Näihin sankareihin kuuluu myös moni Melkonien Siitosista, Uukuniemen sankarihautaan on haudattu Pirjo Siitosen oma setä Väinö Siitonen.

Ukkossateen saattelemana siirryttiin sitten Melkonien perinteikkäälle koululle, joka nykyisin on paikallisen metsästysseuran hallussa. Penkit täyttyivät osallistujista, väkeä oli ilahduttavasti noin sata henkeä. Pöydistä kuului iloista puheensorinaa, tavattiin lähisukulaisia ja seuran kautta tutuksi tulleita. Kaukaisimmat vieraat olivat tulleet Kaliforniasta ja lahden takaa Ruotsista. Oltiin jo iltapäivässä ja karjalainen pitopöytä kutsui nälkäistä juhlaa. Hinkkasen pitopalvelu vastasi tarjoilusta ja sai vierailta suuret kiitokset.

Varsinainen ohjelma aloitettiin laulamalla "Jo Karjalan kunnaila" ja sen jälkeen suvut esittäytyivät pöytäkunnittain. Siitosia on paljon Itä-Suomessa, mutta moni on löytänyt kotipaikan muualtakin Suomesta.

Melkoniemeläinen Ossi Siitonen kertoi Melkonien taloista ja näistä lähteneistä sukuhaaroista.

Esitys oli mielenkiintoinen ja moni varmaan innostui entistäkin enemmän sukunsa historiasta. Vaikka Melkonien on pienehkö kylä, se on ollut varsin tärkeä osa Parikkalaa. On myös hämmästyttävää, miten laajan jälkipolven se on tuottanut. Tuossa muistorikkaassa hirsissä koulutuvassa oli sateen ropinan ohella kuulevinaan sitä oikeaa historian havinaa

Varsinaisen sukukokouksen aloitti hallituksen puheenjohtaja Pentti Siitonen. Hän loi katsauksen suvun varhaisiin vaiheisiin ja kokouksen puheenjohtajaksi valittu Jouko Siitonen johti sitten puheita. Viimeisen toimikauden aikana seura on tuottanut Sakari Siitosen vaakunasta suunnitteleman sukuviirin ja pöytälipun, molempia voi tilata seuralta. Samoin jäljellä on vielä muutama seuran oma lehti. Pentti Siitonen on ansiokkaasti ajanut näitä hankkeita ja haluaa nyt hengähtää ja jättää hallituspaikkansa. Kiitämme häntä myös aikaisempien vuosien työstä seuran hyväksi. Monet muistavat hänen järjestämänsä mukavat seuraretket. Viime kaudella retki jäi väliin, toivottavasti perinne ei katkea. Siitokset-sukuseuran uuteen hallitukseen valittiin Seija Joronen, Kirsti Tamminen-Husu, Hannu Siitonen, Jouko Siitonen, Ossi Siitonen ja Kari Niemi. Puheenjohtajaksi tuli Eila Helin.

Tulevan kaksivuotisen toimintakauden päätavoitteena on edetä sukutietojen keräämisessä ja julkaisemisessa. Kari Niemi Imatralta on harrastanut sukututkimusta jo pitkään ja on lupautunut johtamaan hanketta. Häneltä voi myös tilata tietojenkeruuseen käyvää kaavaketta, jota jaettiin myös kokouksessa. Näin helpotetaan uudemman sukutiedon keruuta. Myös vanhat valokuvat ovat tärkeitä. Suunnitteilla on kuvien keruuta Melkonien taloista, siispä kuvat esiin piirongin laatikoista! Ossi Siitonen on lupautunut Kari Niemen avuksi.

Sade jatkoi valumistaan, mutta suunnitellusta kyläretkeilystä ei luovuttu. Ossi johdatti autoletkaa Siitosten vanhimmalle asuinpaikalle ja lopuksi pistäydettiin ihmettelemässä Ari Siitosen villisikoja. Alkuaan illaksi oli ajateltu vielä rantakalaa, mutta sen peruuntuminen tässä vesisateessa tuskin ketään harmitti. Uskon, että yhteinen iltapäivä rattoisten Siitosten seurassa jätti väelle mukavan muiston. Kahden vuoden päästä tavataan. Silloin juhli-taan seuran 20-vuotista taivalta.

Ehkä tähän loppuun sopivat vielä sankarihaudalla laulettu J.L. Runebergin virren säkeistöt:

"Ja meidän polkuamme saa, taas lapsemmekin taivaltaa.
He kyntää kerran peltomme ja uskoo kuin me uskomme.
Oi Herra, käy sä siunaamaan nää rannat rakkaan synnyinmaan.
Suo aina rauha suloinen ja estä sota verinen." (virsi 577: 4,5)

Tänä kovin turvattomana ja alati uutta tuovana aikana on hyvä tuntea kuuluvansa sukupolvien ketjuun. Tätä tunnetta kaipaa myös nuori polvi. Jokainen meistä voi vaalia sukunsa perinteitä ja välittää niitä lapsilleen. Sukuseuratoiminta voi auttaa meitä tässä tehtävässä.

Eila Helin

SUKUHAAROJEN ESITTÄYTYMINEN

MISTÄ SIITOKSET TULIVAT PARIKKALAAN

Kolmisenkymmentä vuotta sitten Aimo Siitonen kertoi minulle heillä Melkonien Pajurannassa säilyneen seuraavan perimätiedon: "Vuoksen yläjuoksulla Siitolan kylässä oli lauttapaikka ja kestkieveari siinä kohdassa, missä rautatie ja kuutostie ylittävät Vuoksen. Sieltä lähti kaksi miestä, seppä ja nahkuri, Parikkalan Melkonieeseen. Heidän jälkeläisiään ovat Melkonien Siitokset."

Luin Parikkalan historiasta (Jaana Juvonen 1996) Melkonien kylän vaiheista ja asukkaista. Pähkinäsaaren rauhan vuoden 1323 raja, joka kulki yli Haukkavuoren etelästä pohjoiseen, jakoi Parikkalan Venäjän puolelle kuuluvaksi ja Ruokolahden Jääsken kihlakuntaan kuuluvana Ruotsin puolelle rajaa. Jako jatkui Stolbovan rauhaan vuoteen 1617 saakka. Rajalla käytiin ajoittain sota, ryöstöretkiä ja kahakoita, joiden johdosta Melkonien alue autioitui siten, ettei vuosien 1500-1590 veroluetteloissa mainittu yhtään taloa.

Ruotsin valta oli alkanut 1610-luvulla asuttaa autioituneita tiloja. Uudisasukkaita tuli Etelä-Karjalasta Jääsken kihlakunnasta sekä luoteen suunnalta Savosta. Vuoden 1618 maakirjan mukaan Melkonien kylässä asuttiin kuutta taloa, näissä ei kuitenkaan ollut vielä Siitoksia. Historiatietojen mukaan "vuonna 1631-1644 Melkonien kylässä asui Reko Siitonen (Greus Sidäinen), jonka jälkeläiset sittemmin omistivat valtaosan kylän tiloista. Siitoksia asui alun perin ainakin Ruokolahden Siitolassa ja Muolaassa. Kerimäellä asui yksi Siitonen 1541". Kerimäki oli Parikkalan rajanaapuri pohjoispuolella. Vuoden 1631 maakirjan mukaan Oravanniemellä oli talollinen Antti Siitonen. Melkonien talon haltijaluetteloissa mainitaan Niilo Rekonpoika 1683-1689 ja Reko Niilonpoika 1690-1695.

Suuren Pohjansodan ja ison vihan aikana 1700-1721 Parikkala koki sodan rasitukset: "Sota hävitti taloja ja karjaa, sotaväki eli paikallisen väestön kustannuksella ja armeijan hevoset söivät heinät ja laihot." Uudenkaupungin rauha vuonna 1721 toi valtakunnan rajan takaisin Haukkavuoreen ja Parikkala jäi Venäjän puolelle rajaa. Väestön poismuuttoon sillä ei näytä olleen kovin suurta vaikutusta. Vuonna 1724 toimeenpantiin henkikirjoitus, siinä mainitaan Melkonien kylässä talonhaltijoina kuusi Siitosta. Vuonna 1754 Siitokset asuttivat Melkonien tiloja 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 ja 9. Innasennurkan kylässä tilalla numero 6 asui 1724 Klemetti Siitonen ja hänen jälkeensä 1754 Heikki Siitonen.

Perimätietona säilyneet sukujen vaiheet auttavat jäljittämään historia- ja asiakirjatietoja. Toivonkin tarinoiden panemista paperille. Vuoksen varrella olleiden pitäjien tarinat väestötietoihin auttaisivat Siitosten jäljittämistä. Sukunimien käyttö yleistyi vasta 1500-1600-luvuilla, Itä-Suomessa varhaisemmin kuin lännessä. Rajaseudun väestön liikkuminen puoleen ja toiseen vaikeuttaa sukulaisuusien tunnistamista.

Kirjoittakaa !

Sakari Siitonen

Yllä olevan jutun kirjoittaja helsinkiläinen arkkitehti Sakari Siitonen on suunnitellut Siitokset - sukuseuran vaakunan. Hän on myös suunnitellut sukuvaakunasta pöytästandaarin ja sukuviirin. Näiden valmistamista ovat avustaneet Martti Siitonen ja heraldikko Kari K. Laurila, joka on asunut Melkonieissa. Nämä seuran myyntituotteet näkyvät kansikuvassa, tilauslomake on lehden liitteessä.

SUKUTUTKIMUKSEN TÄMÄNHETKINEN TILANNE

Sukututkimusta

Kesällä pidetty sukokokous oli Parikkalan Melkoniemessä, tilaisuudessa oli saamani tietojen mukaan lähes 100 innokasta osallistujaa. Tilaisuudesta on tässä lehdessä oma selostus, joten en siihen puutu. Kokouksessa tehtiin merkittävä päätös sukutietojen järjestelmällisestä keruusta ja tallentamisesta.

Sukutietoja on vuosien varrella kertynyt useita erillisiä monistennippuja, mutta näitten tietojen yhdistäminen on ollut tekemättä. Tässä yhteydessä haluan kiittää kaikkia Teitä, joilta olen saanut Siitosten suvun tietoja, lisää tietoja toki kaivataan. Olen lupautunut tähän tietojen hankinta- ja tallentamistehtävään näin aluksi. Toivottavasti saan mukaan tähän harrastukseen innokkaita Siitosia, joiden kanssa olisi tarkoitus tutkia tarkemmin Siitosten alkujuret.

Kaikki vanhemmat asiakirjat ovat osin ruotsin ja osin venäjänkielisiä, niin että näiden kielten taitajien apu olisi tarpeen. Jos olet kiinnostunut esi-isiemme elämän vaiheista, niin ota osaa tähän mukavaan harrastukseen. Kaikille kiinnostuneille löytyy tietojen ja taitojen mukaista tehtävää, tietotekniikan taitajia tarvitaan tiimiin myös. Kaiken tämän tarkoituksena on etsiä ja kartoittaa Siitosten elämän ja olemisen vaiheita.

Tietojen tallennus tällä hetkellä

Siitosen suvun tietoja minulla on tällä hetkellä yli 3500:sta henkilöstä ja lisää tallennan jatkuvasti. Erillisiä sukuhaaroja on tällä hetkellä neljä, joiden sukulaisuus on vielä hieman epäselvää. Uskon näitten Siitosten löytävän yhteisen esiisän, kun tämä tutkimus etenee ja päästään tutkimaan vanhoja vero- ja henkikirjatietoja. Niitä on varmasti olemassa, vain tietojen etsimisessä ja tulokinnassa on ongelmia.

Selvittämäni sukuhaarat ovat:

- 1) Parikkalan Melkoniemmen Siitokset
- 2) Parikkalan Innasennurkan (nykyinen Rautjärvi) Siitokset
- 3) Ruokolahden Eräjärven Siitokset,
- 4) Ruokolahden Kalholammen Siitokset.

Näiden sukuhaarojen osalta olisi tarkoitus selvittää tarkemmin Siitosten elämistä ja olemista. On olemassa ns. Sortavalan Siitokset, joilla on oma sukuseura. He ovat tehneet omaa sukutietojen kartoitusta ja tallennusta, enkä pitäisi ihmeenä sukujen välisen yhteisen linkin löytymistä.

Näistä mainituista paikoista lähteneitä Siitosten jälkeläisiä löytyy tietysti hyvin paljon erikoisesti mainittujen kylien läheisyydestä, tietysti heitä on nykyisin myös ympäri Suomea, jopa valtamerien takana. Parikkalan Melkoniemessä on muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta joka talossa Siitosen sukua.

Suvun tarinat ja valokuvat

Tärkeä osa suvun menneisyyden selvittämisessä on suvun tarinoiden ja elämänvaiheiden tallentaminen. Tässä selvitystyössä oman mielenkiintoisen lisänsä tuovat vanhat valokuvat.

Toivon hartaasti Teiltä, hyvät suvun jäsenet, tietoja vanhoista valokuvista. Nykyisellä tekniikalla niistä on helppo tehdä kopioita ja saattaa ne suvun nähtäviksi. Valokuvissa olisi tärkeää tunnistaa kuvissa olevat henkilöt, kuvauksen ajankohta ja paikka. Kaikki muukin kuvaan liittyvä tieto on tärkeää. Kuvasta ei tarvitse luopua, voitte itse ottaa kopion tai lähettää kuvan minulle. Otan kuvasta kopion ja palautan alkuperäisen lähettäjälle. Näin tämäkin tulee hoidettua.

Sukukysely

Sukukokouksessa aloitettu sukukysely on tuottanut hyvin paljon uutta tietoa, kiitos Teille kaikille kyselyn palauttaneille. Vaikka uutta tietoa on tullut paljon, paljon tietoa on vielä Teillä, hyvät Siitosen sukuiset. Sukutietoa on tosin saatavilla seurakuntien ja väestörekisterin tietokannoista, tiedonsaanti vain maksaa. Kun Te lähetätte sukunne tiedot suoraan, ne saadaan näin halvemmalla. Sukuseurallamme ei ole taloudellisia mahdollisuuksia maksaa kaikista tiedoista.

Tämän lehden mukana on kyselylomake, täyttäkää se ja palauttaka. Minä tulen kyllä jatkossa tarkentamaan ja kysymään mahdollisesti lisätietoja suvustanne, jos ne ovat vajavaiset. Yhteystietoni löytyvät tämän lehden sivuilta, joten pidetään yhteyttä.

Kari Niemi

SUKUNIMI SIITONEN

Kirjoitukseni perustuu kahden suomen kielen tutkijaprofessorin Viljo Nissilän ja Heikki Leskisen kirjoituksiin.

Viljo Nissilä (1903-1986) oli kotoisin Ruskealasta, kävi koulunsa Viipurissa ja toimi siellä myöhemmin suomen kielen lehtorina. Viimeksi hän oli Helsingin yliopiston suomen kielen, erityisesti nimistötutkimuksen professorina. Eläkkeelle jäätyään (1971) hän omistautui karjalaisen nimistön tutkimukseen. Nissilä oli Suomen nimiarkiston johtajana 1958-1976. Hänen keräämänsä paikannimikokoelmat käsittivät 55 000 nimilippua. Hän kirjoitti useita julkaisuja tutkimuksistaan.

Siitosen nimen selvittämisen kannalta mielenkiintoisin on "Viipurin Suomalaisen Kirjallisuusseuran toimitteita"-niminen 7 osainen kirjasarja, jonka ensimmäisessä osassa (1976) on Suomen Karjalan ortodoksinen nimistö. Toinen teos Suomen Karjalan nimistö (1975) käsittelee sekä paikkojen että henkilöiden nimiä. Karjalan tallennettu nimistö käsitti 1972 yli 300 000 nimilippua. Heikki Leskinen oli kerännyt Parikkalasta 1950-luvulla 4147 nimilippua, Simpeleeltä 123 ja Kurkijoelta 606.

Professori Heikki Leskinen on parikkalalaisille tuttu. Heidän perheensä tuli evakkona Kurkijoelta Parikkalaan, missä Heikki kävi koulunsa, kirjoitti ylioppilaaksi 1951 ja jatkoi yliopistossa suomen kielen professoriksi asti. Heikki Leskinen piti 1979 Parikkalaiset ry:n vuosikokouksessa laajan esitelmän Parikkalan seudun sukunimistä, mikä julkaistiin kokonaisuudessaan Parikkalan Sanomien numerossa 13, 28.3.1979. Esitelmä sisältää katsauksen seudun historiaan ja väestön kehitykseen. Sukunimien alkuperä jakaantuu seitsemään ryhmään: karjalais-suomalaisiin, lappalaisiin, kreikkalaiskatolisiin, venäläisperäisiin, roomalaiskatolisiin, ruotsalaisperäisiin ja saksalaisperäisiin nimiin. Siitonen sisältyy kreikkalaiskatoliseen ryhmään.

Viljo Nissilä ja Heikki Leskinen johtavat Siitosen nimen kreikkalaisesta Isidoros-nimestä, mikä käännettynä tarkoittaa egyptiläisen kuunjumalattaren Isiksen lahjaa. Palaan nimen alkuperään tuonnempana. Nimen johdannaisia ovat nimet Siitari, Siito(i), Siitonen, venäläiset Sidor, Isidor, Sida, Sidorin ja Sidorov. Viljo Nissilä esittää Siitosesta seuraavat esimerkit: Anders Siton 1543 eli Antti Sithun 1544 Ruokolahden Siitolasta, Per Siton 1543 eli petar Sijtoin eli p siitharine 1551 Muolaasta, Seppo Sijthon 1553 Kivennavalta, Heijeki Sijton 1592 ja Anders Sidoin 1631 Parikkalasta, Caupi Sijtoins (gen.) 1651 Jääskestä. Siitonen nimi esiin-

Sodat ovat tuhonneet ja hävittäneet Parikkalaa

tyy myös Kirvussa, Rautjärvellä ja Tuupovaarassa. (Lainaukset Viljo Nissilän Suomen Karjalan ortodoksinen nimistö) Siitosia asui myös Sortavalassa.

Nimien kirjoitustapa asiakirjoissa vaihtelee kirjurin oman kielen, ruotsin tai venäjän, mukaan. Sukunimien päätteet tarkoittavat poikaa. Samoin etunimet on käännetty kirjurin kielelle, kuten Reko, Greus, Greels, Grels, Gregorius, Grigori; Niilo, Nils, Nikolaus. Kylän nimi Siitola on Ruokolahdella ja talon nimi Siitola Rantasalmella.

Katolisella ajalla etunimet annettiin pyhien ihmisten muistopäivän mukaan, joko lapsen syntymäpäivän tai sitä lähellä olevan mies- tai naispyhän muistopäivän mukaan. Toisaalta suvuissa säilyi isän ja isoisän nimi yhdellä lapsista ja samoin äidin puolelta.

Pyhittäjä Isidoros Pelusionilainen syntyi 300 luvulla Egyptissä. Hän oli oppinut mies, joka vihittiin munkiksi ja hän asettui erämaakilvoittelijaksi Pelusionin kaupungin läheisyyteen Ala Egyptissä. Hän eli iäkkääksi ja kuoli vuonna 436. Hänen opetuskirjotuksiaan on säilynyt yli 2 000. Hänen muistopäivänsä on 4. helmikuuta. Pyhän Isidoroksen mukaan nimensä saaneita on joka puolella maailmaa kristittyjen joukossa, samoin sen johdannaisena syntyneitä sukunimiä. Näin ollen eivät kaikki Siitokset saata olla samaa sukua, mutta heimolaisia kuitenkin.

Sakari Siitonen

SIITOSTA SIRUNEN

Moni meistä on kuullut sanonnan: ”Sinussa on Siitosta sirunen”. Tarkastellaanpa tuota sirusta perintötekijöistä päin. Henkilön perintötekijöiden eli geenien kokonaisuus on perimä, joka periytyy hänen jälkeläisille. Henkilön ilmiasu, eli kaikki ominaisuudet yhdessä, riippuu taas geenien yhteisvaikutuksesta. Paneutumatta sen syvemmin perinnöllisyysoppiin, voimme todeta sisarusten ilmiasun erilaisuuden joka perheessä, vaikka heidän vanhemmillaan saamansa perimä on sama.

Lapsi saa perintötekijöistään puolet isältään, puolet äidiltään. Lapsenlapsen perintötekijöistä yksi neljäsosa on saatu kultakin neljältä isovanhemmalta. Näin jatkuen perintötekijöiden määrä puolittuu aina seuraavalla sukupolvella. Perintötekijöistä muodostuu sukupolvittain seuraava lukusarja: I isä ja äiti, II molemmilta $\frac{1}{2}$, III $\frac{1}{4}$, IV $\frac{1}{8}$, V $\frac{1}{16}$, VI $\frac{1}{32}$, VII $\frac{1}{64}$, VIII $\frac{1}{128}$, IX $\frac{1}{256}$, X $\frac{1}{512}$, XI $\frac{1}{1024}$ jne

Kun laskemme sukupolvien taaksepäin, niin esivanhempien määrä ilmenee lukusarjan jakoluvusta. Esimerkiksi VII sukupolven henkilöllä on I sukupolven tasolla 64 esivanhemmaa.

Serkkujen ja alenevien sukuhaarojen sukulaisuutta verrattaessa täytyy molempien sukupolvet laskea taaksepäin yhteisiin esivanhempiin saakka. Mainittuja kahta yhteistä vanhempaa lukuun ottamatta heillä on eri esivanhemmat.

Olemmeko sitten enää Siitosten sukua? Totta kai! Jokainen meistä on oma yksilönsä, jolla on perimänsä, jossa on Siitosta sirunen. Voimme tutkia itsestämme lähtien sukuja, juuria ja sukuhaaroja yleneviin ja aleneviin polviin.

Sakari Siitonen

Näin sukuseuran lehdessä on hyvä kirjoittaa ja muistella myös menneitä. Parikkala on Siitosille kuin sukukoti, siksi on aihetta jättää tuleville sukupolville tietoja kotiseudun kohtalon hetkistä. Parikkalan kunta on ollut varsin laaja, sen asukasluku on ollut moninkertainen nykyiseen verrattuna. Lisäksi siitä ovat eronneet Simpeleen ja Saaren kunnat. Näiden lisäksi Parikkalasta jäi rajan taakse kolmannes, eli 199,3 neliökilometrin ala, joka muodostui kuudesta kylästä. Tuolta alueelta evakuoitiin yli 2500 kuntalaista. Kuusi kylää ja yhtä monta koulua jäi rajan taakse.

Parikkala kärsi monin tavoin sodasta. Ilmapommitusten kohteina olivat Särkisalmen sillat. Varsinaisesta kuntakeskuksesta vihollinen sai tuhatta yhteiskoulun, nuorisoseuran talon, pappilan sekä Tyrjän ja Rasvaniemen koulut. Lisäksi tuhoutui pienempiä rakennuksia. Sotien päätyttyä Parikkalan kautta vietiin sotakorvauksia rajan taakse Syväoron asemalle. Mutta Parikkalassa myös valmistettiin sotakorvauksiin taloja Karjalan Metsätuotteen teollisuusalueella. Viimeinen sotakorvauksena lähti Parikkalasta 19.9.1952. Sotavankileirejä oli Parikkalassa Tyrjällä, Syväorossa ja Poutalassa. Yksi Metsätuotteen sahalla töissä olleista vangeista pääsi karkaamaan. Parikkala on vuosisatojen aikana ollut sotatantereena ainakin yhdeksän kertaa. Kaikki tuo on luonnollisesti merkinnyt väestölle suuria kärsimyksiä. Siksi lienee ymmärrettävää, etteivät parikkalalaiset ole olleet kovin helposti kiinnostuneita itänaapurin ystävydestä.

Harjulinna oli rakennettu talkoovoimin suojeluskunnan taloksi. Suojeluskuntalaiset ja lotat ehtivät allekirjoittaa luovutussopimuksen, jolla he lahjoittivat omaisuuden kunnalle, juuri päivää ennen pakkolunastuslakia, jonka mukaan se olisi mennyt valtiolle. Parikkalalaisia kaatui ja hävisi sodissa noin 300 miestä ja kolme lottaa. Viisi kaatuneista oli alle 18 vuotiaita vapaaehtoisia. Parikkalalaisia Siitosia kaatui ainakin 12.

Sukuseura aloittaa sukukokouksen perinteisesti kukkatervehdyksellä sankarihaudalle. Kirjoittajan kanssa Kirsti Tamminen Husu v. 2004

Myös monen vihollisen viimeinen leposija on Parikkalassa. Yksinäinen on venäläisupseerin hauta Kolmikannassa. Vihollispartio oli seuraamassa suomalaispartiota, joka oli palaamassa omalle puolelle. Partion johtajana oli monen tuntema ylikersantti Aarne Repo (Tarvassaaren Aarne). Väsynyt partio oli loppuun väsyneenä nukahtanut tien vieressä olevaan sorakuoppaan. Aarne kuoli kuitenkin liikettä ja kurkisti montun reunan yli. Edessä oli vihollispartio ja sen johtajalia oli konepistooli ampumavalmiina. Aarne ehti kuitenkin painautua kuoppaan, jossa siirtyi pienen matkan, nousi sitten nopeasti pystyyn ja ampui samalla häntä odottavaa vihollista. Tämä kaatui ja toiset pakenivat. Vainaja peitettiin mäenkumpareelle.

Vuosien kuluttua Aarnen mieli palasi tapahtumaan ja hän lähti katsomaan paikkaa. Tällöin hän kaivoi syvemmän kuopan ja siirsi jäljellä olevat luut siihen. Muutama vuosi sitten Jaakko Roiha teki ortodoksisen ristin ja pystytti sen hautapaikalle. Tämä lie neekin ainoa monista vihollishaudoista, jossa on risti.

Pentti Siitonen

I Parikkala, Harjulinna

2.8.1986, 143 osanottajaa

Kok.pj Raimo Siitonen, siht. Heikki Siitonen

Kunniajäsenet:

Ida Sairanen Janakkalasta ja Onni A.Siitonen Simpeleeltä

Toinen kokouspäivä varattiin retkeilylle, ohjelmassa oli kiertö-
ajelu linja-autolla Parikkalan nähtävyyksiä katsellen.

IV Parikkala, seurakuntakeskus

25.7.1992, 74 osanottajaa

Kok.pj Jouko Siitonen, siht. Ulla Siitonen

Kunniajäsenet:

Helli Siitonen Simpeleeltä ja Einari Matikainen Parikkalasta

Retkeilypäivänä jakaannuttiin kahtia; kotimaan ryhmä lähti
tutustumaan Punkaharjun upeisiin maisemiin ja ulkomaan
ryhmä suunnisti kohti Sortavalaa, jossa oli ohjelmassa mm.
kuvassa näkyvä sukuhaudoilla käynti.

II Rautjärvi, Simpeleen yhteiskoulu

6.8.1988, 119 osanottajaa

Kok.pj Raimo Siitonen, siht. Raili Roiha

Kunniajäsenet:

Armi Siitonen Parikkalasta ja Onni Siitonen Simpeleeltä

Perinteeksi muodostuneena retkeilypäivänä tehtiin rajaretki,
Miettilän kasarmialueen kanuunat ovat tässä
mielenkiinnon kohteena.

V Imatra, Imatran kylpylä

6.8.1994, 75 osanottajaa

Kok.pj Jouko Siitonen, siht. Hannele Terävä

Kunniajäsenet:

Salli Valtonen Puumalasta ja Eero Siitonen Järvenpäästä

Retkeilypäivänä tutustuttiin Imatran nähtävyyksiin
ja kuuluiisiin kosken kuohuihin Vuoksi-retkellä.
Kuvassa kukkavihkon lasku Karhumäen hautausmaalla.

III Ruokolahti, Jaakkiman kristillinen opisto

28.7.1990, 73 osanottajaa

Kok.pj Pentti Siitonen, siht. Anja Siitonen

Kunniajäsenet:

Aili Siitonen ja Eino Siitonen Melkoniemestä

Retkeilypäivänä tutustuttiin mm. Ruokolahden kirkkoon ja
Karjalainen kotitalo -museoalueeseen Imatralla

Vuonna 1995 aloitettiin suositut välivuosisiretket:

1. Karjalan Kannaksen matka, 17-18.8.1995

Matkareitti: Nuijamaa-Viipuri-Pyhäjärvi, jossa yövyttiin,
Käkisalme-Lahdenpohja-Sortavala, jossa kukkavihkon lasku
sukuhaudalle ja Värtsilän kautta paluu kotimaahan.

KOKOUSHISTORIIKKI

VI Parikkala, Oronmyllyn leirikeskus

3.8.1996, 86 osanottajaa

Kok.pj Jouko Siitonen, siht. Hannele Terävä

Kunniajäsenet:

Meeri Repo Simpeleeltä ja Antti Siitonen Parikkalasta

Retkeilypäivänä tutustuttiin uuteen Valamoon, vierailtiin Kerman Saven tehtailla, Varkauden Portissa, Rantasalmen Järviluonnonkeskuksessa ja Putikon kartanon näyttelyssä.

VII Lahti, Lahden kansanopisto

1.8.1998, 61 osanottajaa

Kok.pj Jouko Siitonen, siht. Hannele Terävä

Kunniajäsenet:

Kaarina Siitonen Lahdesta ja Erkki Siitonen Jäälissä

Retkeilypäivän ohjelmaan kuului mm käynti Salpausselällä ja Mukkulan matkailukeskuksessa, jossa yhteiskuva otettiin.

2. Viro-Latvia –matka, 4-6.5.2001

Matkareitti: Helsingistä M/S Nordlandialla Tallinnaan, sieltä lähelle Latvian rajaa Hädemesteen Lapanina-motelliin, 5.5.01 tutustuttiin Latvian pääkaupunkiin Riikaan

Onkikilpailut Someroniemessä 4.8.2001

Seuran onkikilpailuiden voittaja oli Taneli Siitonen Hän sai ensimmäisen kiinnityksen lahtelaisen Heikki Siitosen kiertopalkinnoksi luovuttamaan tauluun.

VIII Parikkala, Särkisalmen koulutuskeskus

6.8.2000, 56 osanottajaa

Kok.pj Heikki Siitonen, siht. Hannele Terävä

Kunniajäsenet:

Kerttu Siitonen Simpeleeltä ja Ilmari Siitonen Putikosta

Ulkomaanretkelle lähdettiin rajantakaiseen Karjalaan Pyhäjärvelle, retkiseurue kuvassa.

IX Helsinki, Hotelli Arthur

3.8.2002, 53 osanottajaa

Kok.pj Sakari Siitonen, siht. Hannu Siitonen

Kunniajäsenet:

Mirja Siitonen Parikkalasta ja Sakari Siitonen Helsingistä

Romantika-risteilyllä lähdettiin tutustumaan Tallinnaan Kuvassa kukkavihkon lasku Hietaniemen hautausmaalla

X Parikkala, Melkonien vanha koulu

31.7.2004, 92 osanottajaa

Kok.pj Jouko Siitonen, siht. Hannu Siitonen

Kunniajäsenet:

Riitta Siitonen Espoosta ja Väinö Siitonen Melkoniemestä

Melkonien tutustumiskierroksella käytiin mm.Siitosten vanhimmalla asuinpaikalla ja Ari Siitosen villisikatilalla Juho Siitosen jälkipolvea yhteiskuvassa

Sukukokoushistoriikin laati sihteeri Seija Joronen

Hannu Siitosen ystävyys kuukkeliperheen kanssa synnytti vuoden luontokirjan ja elokuvan

Vuosi sitten ilmestynyt **Hannu Siitosen** ja **Heikki Willamon** toimittama kirja **Kuukkeli-sielunlintu** on saanut hyvän vastaanoton. Vuoden luontokirjaksi valitusta kirjasta on otettu jo kolmas painos. Kyselimme Hannulta miten ajatus kirjasta syntyi ja miten hanke lähti liikkeelle?

Hannu kertoo tavanneensa kymmen vuotta sitten kuukkeliperheen lähellä asuinpaikkaansa. Kiinnostus lintujen elämään heräsi ja hän seuraili niitä ensin tutkimusmielessä. Samalla hän kuvasikin niitä. Seurattuaan noin viisi vuotta lintuja, oli kuviakin kertynyt jo sellainen määrä, että Hannu ajatteli niistä voivan koota kokonaisuuden.

Hannulle tarjoutui mahdollisuus tutustua keskimmäisen tyttärensä Jennin pomoon, Pamela Mandartiin ja kertoa hänelle kuukkelitutkimuksistaan ja kuvistaan. Pamela Mandart hankkikin Hannulle Heikki Willamon kirjan kirjoittajaksi ja kustantajaksi löytyi Luonnonsuojelun Tuki. Kirja valmistui painatusta varten, mutta sitten tuli yllättävä takaisku. Luonnonsuojelun Tuki olikin ajautunut vararikoon ja painotyötä ei voitu aloittaa. Hannu kertoi olleensa Heikin kanssa kuitenkin varmoja, että uusi kustantamo löytyisi. He esittivät materiaalin Otavalle ja myöntävä vastaus tuli heti, tosin painatus siirtyi vuodella, koska kirja ei ehtinyt suuren kustantamon markkinointiin enää vuodelle 2002. Kirja ilmestyi sitten lokakuussa vuonna 2003.

Tuo painatuksen siirtyminen antoi vielä tekijöille aikaa hioa juttuja. Hannu sanookin, että tuntui kuin kuukkelitkin olisivat olleet asialla, puuttuvat kuvatkin vielä tulivat. Heikki Willamo olikin todennut vuoden luontokirjan julkistamistilaisuudessa, että meitä tekijöitä on kolme ja ehdottomasti tärkein ja vahvin lenkki oli kuukkelit. Tähän Hannun oli helppo yhtyä. Heikki Willamon kans-

sa yhteistyö sujui Hannun mielestä hyvin. Hannu kertoo Heikin olevan sellainen "metsäläinen", että tuntuu kuin hän tietäisi metsästä kaiken. Kirja valittiinkin vuoden luontokirjaksi. Tästä tiedon Hannulle kustantaja soitti jo kuukautta ennen julkistamista. Asia piti pitää salassa, vain vaimo sai tietää siitä. Kirja saikin runsaasti julkisuutta tuon vuoden luontokirjaksi valinnan kautta. Arvostelut ovat olleet poikkeuksetta kiittäviä.

Syksyn aikana nuo Hannun kuukkelit ovat päässeet myös tv-tähdiksi. Elokuvan tuotantoyhtiönä toimi Mandart Production ja tuottajana Hannun tytär Jenni. Hannu toimi itse pääkuvaajana ja yhtenä käsikirjoittajana. Elokuvaan liittyi monia muitakin tekijöitä, sillä se oli yhteistyötuotantoa Yle TV1:n kanssa ja elokuva sai nimen "Kuukkeli metsän emäntä". Elokuva esitettiin TV1 Luonto-hetki-ohjelmapaikalla 27.10.2004. Elokuva on valittu Matsalun luontoelokuvafestivaaleille kilpasarjaan.

Hannu oli mukana tekemässä myös Äyräpään luonnosta kertovaa kirjaa, **Kotka ja tuhat joutsenta**. Kirja ilmestyi keväällä 2003. Vieläkö on uusia kirjoja suunnitelmassa? Tähän Hannu vastaa: "Ei ole. Kun ei tee työkseen näitä hommia, niin aihe vaan pikku hiljaa mielessä kehittyy. Jos terveyttä riittää, niin eiköhön jotakin aikanaan".

Kuukkelikuvat Hannu Siitonen, teksti Jouko Siitonen

NUORTA JÄSENPOLVEA JUTUTTAMASSA

Viime sukkokokouksessa pöytien ääreen kerääntyi etupäässä vartuneempaa väkeä, mutta ilahduttavan moni nuorikin oli tullut tutustumaan sukuun ja suvun vaiheisiin. Seuraavassa kuulemme heidän näkemyksiään tilaisuudesta ja saamme ohjelmaehdotuksia seuraavaan tapaamiseen.

Ensimmäinen haastateltavani on **Kaisu Myllys** (14 v.) Lappeenrannasta. Hän harrastaa pesäpalloa, pianonsoittoa, showtanssia ja länsiylämaanterrieri Millin ulkoiluttamista. Lisäksi Kaisu kirjoittelee kirjeitä, kuuntelee paljon musiikkia ja soittelee vähän kitaraakin. Perheeseen kuuluvat äiti Leena, pikkusisko Maiju ja isä Sakari, jonka juuret vievät Melkoniemeen. Sakarin äidin, Tellervo Myllyksen, isä oli **Matti Siitonen**, joka näkyy viereisessä kuvassa takana vasemmalla. Kuvan keskellä oleva isä **Juho Siitonen** muutti perheineen Melkoniemeltä Uukuniemelle 1914.

Kysyin kaikilta haastateltaviltani vaikutelmia sukkokokouksesta. Kaisu vastasi näin: "Sukukokous oli mielestäni hienosti järjestetty tapahtuma ja oli mukavaa tavata niin ennestään tuttuja sukulaisia kuin myös uusia sukulaisia, joista en ennen tiennyt kuin hyvin vähän jos ollenkaan. Kiinnostukseni sukuun kasvoi kyllä sukkokokouksen myötä, ja minusta on hienoa tietää enemmän sukumme vaiheista, joista en ennen ole tiennyt kovinkaan paljon."

Kuvassa Juho ja Ida (o.s. Neuvonen) Siitonen lapsineen

Lapset vasemmalta lukien: Matti, Impi, Hilja, Väinö, Aimo, Johannes ja Eino, edessä Esteri Juhon äidin Maria Revon kanssa. Kuvasta puuttu vanhin tytär Enni.

Juho ja Ida Siitosen jälkipolvea perheineen osallistui Melkonien sukkokokoukseen, yhteensä 32 henkeä puheenjohtaja Eila Helinin johdolla. Kokousvieraat saapuivat eri puolilta Suomea, kaukaisimmat Helsingistä, Vaasasta ja Los Angelesista asti.

Kaisun serkut Los Angelesista olivat myös sukkokoukussa. **Natasha** (19 v.) opiskelee, käy töissä ostoskeskuksessa ja harrastaa mm. elokuvia, skeittausta ja lukemista. **Veronica** (15 v.) käy lukiota, soittaa kitaraa, pelaa pelejä ja on kirkon nuorisoryhmässä. **Sarina** (13 v.), keskikoululainen, soittaa viulua, surffaa ja on myös kirkon nuorisotyössä mukana. **Sascha** (10 v.) harrastaa koulun ohella trumpetinsoittoa ja pelejä. Perhe on myös eläinrakas, heillä on muun muassa kissoja, koira ja kilpikonna. Koti on lähellä Tyyntä Valtamerta ja Disneylandia.

Kuvassa tytöt oikealta Natasha, Sarina, Kaisu, Veronica, Sascha ja Sakari

Kun Suomen matkaa suunniteltiin, oli tärkeä ajoittaa tulo sukkokouksen mukaan. Pirjo-äiti halusi lasten tutustuvan vihdoin myös omaan sukuunsa. Lapsille olikin elämys kohdata suuri Siitosten suku. Mieleen jäivät monet serkut, ihmispaljous ja hyvä ruoka. Saschaa ujostutti, kun suomi ei sujunut. Tulevaan kokoukseen ehdotettiin vaihtelevaa ohjelmaa (Talent Show), jossa voisi esiintyä muusikoita, lausujia, tarinankertojia. Myös pelejä voisi olla ohjelmassa. Myös amerikkalaiset pitävät sukkokouksia, tosin ehkä pienemmissä puitteissa. Juuria etsitään sähköpostilla ja usein ne vievät kauas muihin maanosiin.

Kysymykseeni suvun merkityksestä **Pirjo-äiti** vastaa näin:

”Meille henkilökohtaisesti Siitosen suku merkitsee ennen kaikkea kristinuskon jatkumista sukupolvelta toiselle. Suvusta tulee voimaa ja ymmärrystä ajatella asioita suuremmassa perspektiivissä kuin vain paikallisesti. Suku on meille myös kaipauksen kohde ja usein tämä tarkoittaa ikävöimistä.”

Juho Siitosen lapsista elossa ovat tyttäret Hilja ja Impi. Hiljan (edellisen suvun kuvassa Ida-äidin os. Neuvonen edessä) tyttären tytär on **Minna Varis**. Hän on syntynyt 1976 Vantaalla ja opiskelee Helsingin yliopistossa suomen kieltä ja kirjallisuutta. Harrastuksena ovat lukeminen ja kuntothainyrkkeily!

Kuvassa Hilja Kivimaa (o.s. Siitonen) ja Minna Varis

Melkonien koulu oli tuttu Hilja-mummun tarinoista. Oli hienoa päästä nyt itse paikalle. ”Kokouksessa onnistuin hieman hahmottamaan, ketkä esimerkiksi ovat pikkuserkkujani ja mitä kautta. Lisäksi moni tuttu nimi sai siellä kasvot”, kertoo Minna.

Tuleviin sukkokouksiin hän toivoo samanlaista karjalaista tunnelmaa kuin nyt oli, laulua ja hyvää ruokaa. ”Jos lähtisi kulkemaan ajassa taakse päin ja tutkailisi jo edesmenneiden sukulaisien vaiheita, voisi varmasti löytää jotain myös itsestään. Kuulisin mielelläni lisää elämästä Melkoniemellä silloin joskus ennen meitä”, toivoo Minna lopuksi.

Eeva Simons (29 v.) muutti Helsingistä neljä vuotta sitten miehensä mukana Vaasaan. Nyt perheeseen kuuluu myös parivuotias **Erik**, yksi sukkokouksen nuorimmista. Eeva opiskelee Vaasan yliopistossa viestintää ja suomen kieltä. Siitosten sukuun hän kuuluu äidin isän kautta (**Johannes** edellisen suvun kuvassa takana oikealla). Oltuaan usein miehensä suvun tapaamisissa Länsi-Suomessa Eevan oli aika näyttää omat karjalaiset juurensa.

Kuvassa Erik ja Eeva Simons

”Sukupäivästä jäi ihan hyvä mieli. Oli mukava nähdä omia sukulaisiaan ja tavata myös muita Siitosa. Minuun teki vaikutuksen käynti sankarihaudoilla ja Pirjo Siitosen puhe. Liikutuin, kun ajattelin kaikkia Itä-Suomen miehiä ja sukulaisia, jotka ovat taistelleet meille vapaan maan.” Eeva toivoo seuraavaan sukkokoukseen jännittäviä tarinoita suvun vaiheista, vaikkapa kuvaelmankin muodossa. Itse vuosikokous saisi olla lyhyt ja napakka.

Pohjanmaan suomenruotsalaiset ovat tunnetusti sukurakkaita ja arvostavat yhteisöään. Sen Eevakin on huomannut ja toteaa lopuksi: ”Olisiko siinä yksi syy suomenruotsalaisten pitkään ikään ja hyvään terveyteen. Kyllä ihmiselle on tärkeää tietää kuuluvansa pitkään sukupolvien jatkumoon ja tuntea, ettei ole yksin, vaan että suku ja ystävät ovat läheisiä ja välittävät.”

Eila Helin

SIITOKSET - SUKUSEURAN JÄSENMAKSU

Sukuseuran jäsenmaksuksi on päätetty sukkokouksessa **8 euroa / toimintakausi**. Sukuseuran toimintakausi on sukkokousten välinen kaksivuotiskausi.

Jäsenmaksu koskee kahden tilikauden jaksoa eli nyt on meneillään kausi **1.6.2004 – 31.5.2006**.

Kunniajäseniltä ja alle 18-vuotiailta ei peritä jäsenmaksua.

Jäsenmaksun maksamalla sukkuseuran jäsen saa:

Siitokset –sukuseuran lehdet
Tiedotteet sukkokouksesta ja välivuoden retkestä
Jäsentiedot pysymään ajan tasalla
Kannatettua sukkuseuran toimintaa

Maksut tilille Parikkalan Seudun OP, 532600-222337

Muista ilmoittaa myös nimesi ja osoitteesi.

Jäsenmaksu on tärkeä tulolähde toiminnan ylläpitämiseksi.

Kiitämme kaikkia jäseniä kannatuksesta!

Lisätietoja antaa rahastonhoitaja

Kirsti Tammminen-Husu puh 040-564 3333

tai email: kirsti.tamminen-husu@suomi24.fi

TERVEHDYS VELJESSEURALLE

Tervehdys teille kaikille Siitosen sukuseuran jäsenille. Joulu on taas kerran tulollaan ja takana on kesä ja sukukokousten vietto. Viime kesänä tapahtui mukavasti kun meidän kummankin seuran, Siitosen sukuseuran ja Siitosen sukuseura ry:n, sukujuhlat järjestettiin samana viikonloppuna Parikkalassa 31.7. – 1.8.2004. Tämä sattuma teki myös mahdolliseksi sen, että ensi kertaa sukuseurojemme edustajat tapasivat lyhyen jutustelun merkeissä Karjalan Lomahovilla (kuva alla)

Tuon jutustelun pohjalta osallistui Siitosen sukuseuran ”nokkamiehiä” teidän Parikkalan sankarihautausmaalla järjestämään hartaustilaisuuteen.

Sukuseuranne hallitus pyysi allekirjoittanutta raapustamaan pienen jutun tähän nyt ilmestyvään sukuseuranne lehteen. Kiitos siitä. Olen kovin otettu tästä kunniaa. Keskustelussamme Hannu Siitosen kanssa totesimme, että valottaisiin teille hieman edustamani *Siitosen sukuseura ry:n* perustamisen lähtökohtia ja toimintaa vuosien saatossa.

Nimeni on Juha Siitonen ja olen toiminut *Siitosen sukuseura ry:n* puheenjohtajana vuodesta 2002 alkaen. Puheenjohtajan arvostettua ja vaativaa tehtävää ennen olin toki kuulunut usean vuoden ajan sukuseuramme sukuneuvostoon eli kuten olen ymmärtänyt teidän seuranne hallitusta vastaavaan toimielimeen.

Siitosen sukuseura ry ja ketkä siihen voivat kuulua

Siitosen sukuseura ry on perustettu vuonna 1968 Jyväskylässä. Tuossa perustavassa kokouksessa määriteltiin sukuseuran kanta-isäksi Sortavalan maalaiskunnan Helylän kylässä vuonna 1711 syntynyt Yrjö (Göran) Siitonen. Samassa kokouksessa hyväksyttiin sukuseuralle säännöt, joiden mukaan Siitosen sukuseura ry:een voi siis kuulua tuon em. kantaisän jälkeläiset, niin Siitonen-nimiset kuin sukuun jossain vaiheessa naitujen perilliset.

Sukujuhlien vietto

Sukuseuramme sääntöjen mukaan neuvoston tehtävänä on järjestää säännöllisesti sukukokous/juhla. Viisaat perustajajäsenet päättivät, että kokouksia tulee järjestää joka toinen vuosi eli parillisina vuosina, jotta toiminta ei muodostuisi liian raskaaksi. Tämä systeemi onkin toiminut hyvin: sukulaiset ovat pysyneet kiinnostuneina sukumme toimintaan, tietysti kausivaihtelut huomioon ottaen. Evakkosukuhaaramme on sijoittunut aikojen saatossa eri puolille Suomea. Siksi sukukokoukset on pyritty järjestämään eri puolille maata, jotta niihin tuleminen ei muodostuisi kenellekään jatkuvasti suureksi rasitteeksi.

Sukuneuvostomme kokoontuu kahden vuoden toimikautenaan noin 4 – 6 kertaa pohtimaan sukuseuran asioita, järjestämään sukukokousta, väli vuoden matkaa, tekemään sukuseuramme lehteä yms. Sukuneuvosto valitsee keskuudestaan jäsenet pienempiin toimikuntiin, jotka valmistelevat neuvostossa päätettäviä asioita. Viime vuosien aikana sukuneuvoston vaativana tehtävänä on ollut sukukirjan toimittaminen.

Siitosen sukuseura ry:llä on tuore sukukirja

Sukukirjatoimikunnan puheenjohtaja Markku Siitonen esitteli Parikkalan sukukokouksessa juhlaväelle Siitosen sukuseuran uudennutukaisen sukukirjan, jonka nimi on *Helylöstä maantielle ja maailmalle*. Sukukirjan kannen on suunnitellut arkkitehtiotiskelijä Mikko Siitonen. Markku Siitonen korosti esityksessään, että tavoitteena on ollut aktiivinen sukukirja, ei pelkästään sukutaulutuloste henkilötietoineen vaan aktiivisesti henkilöitä, entisiä elintapoja ja juuriamme valottava lukemiseen innoittava teos. Sukutaulu hakemistoineen on kirjan tärkeä osa, mutta Siitosen sukuseuran sukukirjassa se vie sivumäärästä alle viidenneksen. Kirjan sivumäärä on 380 sivua ja pääosa on ns. henkilögalleriaa eli muisteluja ja tapahtumia runsain valokuvien höystettynä. Kuvauksissa on tähän mennessä keskitytty 1900-luvun alkupuoliskoon.

Sukukirja on nyt kansiomuotoinen ja sisältää tullaan päivittämään täydennysosilla. Tarinoiden osalta täydentyminen tulee koskemaan ns. ”mustien aukkojen” lisäksi myös nykyisiä jäseniä. Sisällön vakiinnuttua sukukirja voidaan painattaa myös kirjaksi, ehkäpä sukuseuran 40-vuotisjuhlain vuonna 2008? Sukukirjasta tullaan tekemään myös CD/DVD-muotoinen videoleikkettä, äänityksiä yms. sisältävä erillisteos ja ensimmäinen versio on tarkoitus julkistaa vuoden 2006 sukukokouksessa. Kuten huomaatte, sukuseuramme on ajautunut sukukirjan kehittämisen kierteseen, jolle ei toivottavasti loppua näy niin kauan kuin Siitosen suku elää. Ja sehän on elinvoimainen suku.

Ns. väli vuosinakin on yhteistä toimintaa

Säännöissä annetaan sukuneuvostolle myös mahdollisuus järjestää parittomina vuosina jotain yhteistä toimintaa kuten yhteinen matka tai muu mukava tilaisuus. Tällaisina väli vuoden tapahtumina on järjestetty mm. Viron matka, useita Sortavala matkoja jne. Niihin sitten osallistuvat ne ketkä tuntevat asian kiinnostavaksi ja joilla on matkantekoon tarvittavat edellytykset.

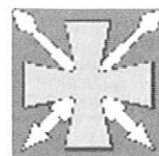
Näistä väli vuosien matkoista puheen ollen tuli teidän ”Parikkalan Siitosten” kanssa tapaamisessamme esille mahdollinen sukuseurojemme jäsenten yhteinen matka Sortavalaan tulevana kesänä. Asiaan sovittiin palattavaksi talven aikana. Henkilökohtaisesti minua kyllä ajatuttaa tuo kustannuspuoli etenkin kun siellä rajan toisella puolella nykyisin asuvat eivät ainakaan uutistietojen mukaan juurikaan kunnioita suomalaisten tämän tyyppisiä satsauksia vaan töhrivät niitä.

Sukuseurallamme on rekisteröity vaakuna

Sukuseurallamme on jo 1980-luvulta alkaen ollut tunnuksenaan oma vaakuna, itse asiassa meillä on niitä kaksi: toinen vuodelta 1988 ja toinen vuodelta 1992. Tuo jälkimmäinen on myös rekisteröity sukuseuramme nimellä. Siitä on sitten vuosien mittaan tehty erilaisia käyttösovelluksia kuten sukulippu, joka on 1990-luvun puolivälistä alkaen aina liehunut sukujuhlapaikkamme lipputan-gossa.

Myös lipun ostaneet sukuseuran jäsenet liputtavat sitä omien talojensa tai kesämökkien saloissa. Olemme teettäneet vaakunas-tamme myös mm. metallisia ja kankaisia rintamerkkejä ja peli-paitoja.

Viimeisin sovellus on menneen kesän sukukokouksessa jäsenistölle jaettu vaakunakantinen jäsenkortti.

Sirkka Aronen miehensä Asko Arosen ja poikansa Juha Arosen kanssa

Joulu on perheen ja suvun juhla. Jos ei jouluaattona ole mahdollista olla yhdessä, niin ainakin jonain joulujän pyhistä tavataan. Yhdessä koolla oleminen tekee juhlasta juhlan. Haluamme kuulua joukkoon, tuntea läheistemme rakkautta ja iloita sukupolvien kohtaamisesta. Suvun juhlatraditioiden siirtäminen vanhoilta nuorille on myös tärkeää. Näinä maallistumisen päivinä ihminen on sisimmältään kuitenkin sama kuin entisinä aikoina. "Minun sieluni on levoton kunnes se löytää levon Jumalassa", toteaa kirkkoisä Augustinus. Joulun tekee jouluksi Jumalan muuttumaton armon sana, jouluevangeliumi. Se on sana maailmaan tulleesta syntisten Vapahtajasta, rakkauden ja ilon tuojasta meille kaikille. Joulukirkossa käyminen, haudoilla käynti, evankeliumin lukeminen, jouluvirren ja joululaulujen laulaminen antavat yhdessäololle tärkeän sisällön.

"Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa" (Joosua 24:15) -toivon, että me Siitoset-sukuseuran jäsenet voisimme sanoa samoin. Näinä aikoina, jolloin voimme kouluttaa lapsemme ja antaa heille perinnöksi maallista hyvää, on entistäkin tärkeämpää muistaa hengellistä perintöä. Sitä ei "koi syö eikä ruoste raiskaa".

Ilman uskoa emme kestä yksilöinä tai kansana. Toisaalta emme itse voi ketään pakottaa uskomaan Jumalan rakkauteen, mutta voimme uskovina rukoilla kaikkien ja etenkin läheistemme puolesta. Voimme elämällemme ja esimerkillämme kehottaa ja rohkaista elävän Sanan ääreen. Uskon rukous kantaa sukuaamme, sen jäseniä polvesta polveen.

Äitini Ilta-Meeri Laakso os. Siitonen (Johannes ja Maria Loviisa Siitosen tytär Melkonien Kangasrannasta) kertoi, miten hänen nuoruudessaan nuoret eivät käyneet tansseissa vaan seuroissa. Niitä pitivät Uukuniemen herätysliikkeen miehet. Hengelliset laulut ja virret äitini osasi ulkoa ja lauleli ja hyräili niitä töitä tehdessään. Koimme olevamme esirukouksen lapsia.

Saman kylän ja herätysliikkeen "hedelmän" tapasin Siitoset-sukuseuran viimekesäisellä kokoontumisella Parikkalan Melkonien vanhalla koululla. Hän on Aira Kapanen os. Siitonen - Pajurannan Alatalon Aira.

Hän kertoi minulle, että olemme kastetut kylän kinkereillä talvella 1942 samalla kastevedellä. Tuolloin kurkijokelainen isäni Antti Laakso oli rintamalla ja äitini lottana - oli tultu evakoksi äidin kotiin Melkoniemeen. Niinpä synnyin mummolassa ja siellä sain myös kasteen armolahjan osakseni.

Myöhemmin kotimme oli Loimaan Hirvikoskella. Yhteisen kasteen voimaa todisti muukin yhtäläisyys ystävien tavatessa ja kertoessa kuulumisia: Molempien aviopuolisotkin ovat pappeja. Elämäntyömme olemme Airan kanssa tehneet eri puolella Suomea, mutta sydämissämme olemme saaneet kantaa ja kasvattaa samaa evankeliumin aarretta ja jakaa sitä eteenpäin. Olipa hauska tavata vuosikymmenten jälkeen.

Kiitän sukuseuramme hallitusta kokouksen järjestämisestä ja sen mielenkiintoisesta ohjelmasta. Muistelen kiitollisena myös aiempaa suvun Pyhäjärven matkaa, jossa puolisoni kanssa saimme olla mukana. Oli mukava nähdä ja tavata teitä kaikkia. Toivotan runsasta Jumalan siunausta kaikille Siitosen suvun jäsenille.

"Kaikuvat virret enkeleiden kuoron,
niihin me yhdymme riemuiten:

Kunnia olkoon Taivaan Jumalalle ja maassa olkoon rauha
ja maassa olkoon rauha
ja hyvä tahto luona ihmisten."

**Joulurauhaa ja Siunattua Uutta Vuotta
sekä Vapahtajamme läsnäoloa kaikkiin elinpäiviin**

Sirkka Aronen, Vaasa

Sukukokous Parikkalassa Karjalan Lomahovilla kesällä 2004

**Siitoset-sukuseuraa tervehtien ja sen jäsenistölle
Hyvää Joulua ja Menestyskekkäitä Uusia Vuosia**

Siitosen sukuseura ry:n puolesta Juha Siitonen

KIITÄMME TERVEHDYKSISTÄ JA TOIVOTUKSISTA

SIITOKSET - SUKUSEURA

TERVEHDYKSIÄ - LÄHETETTYJÄ - palsta
otetaan käyttöön jäsenistön jutuille seuraavassa lehdessä

Perheenjäsenet, lähisukulaiset kirjoittakaa muistiin
kunniajäsenten elämäntarinat, sukuhistoriat, tapahtumat!
20 kunniajäsenen nimet löytyvät sukuhistoriikista

Kaikki lehtijutut ovat tervetulleita!

Valokuvia voitte lähettää sähköisesti .jpg/.tiff-muodossa,
Paperivalokuvat palautetaan sopimuksen mukaan.

SULO VEIKKO SIITosen MUISTONÄYTTELY PIDETTIIN ELOKUUSSA 2004

Kotiseutuneuvos Sulo Veikko Siitonen teki Ruokolahdella pitkän elämäntyön viljellessään veljiensä kanssa kotitilaansa Pohjalankilassa, mutta osallistuen samalla aktiivisesti erilaiseen yhteiskunnalliseen toimintaan. Erityisen lähellä häntä oli kotiseututyö ja hän osallistuiinkin aktiivisesti paikallisen perinteen keräämiseen ja tallentamiseen. Hän kirjoitteli eri lehtiin avustajana ja samalla hankki tietoa paikkakunnan menneestä elämästä.

Tämän työn pohjalta Ruokolahtiseura julkaisi vuosina 1980 – 1997 kuusi osaa käsittävän kotiseutulukemistojen sarjan. Kirjat olivat Sulo Siitosen toimittamia ja osin omin piirroksin kuvittamia. Jo kouluaikana Sulossa oli herännyt kiinnostus piirtämiseen. Hän suorittikin 1940-luvun alussa Kansanvalistusseuran piirustuskurssin ja jatkoi taideopintoja vuonna 1946 kuvataidekoulussa Imatralla. Maalausharrastus jäi taka-alalle 1950 ja -60 luvulla. Ruokolahdelle perustetun kansalaisopiston kuvataideryhmässä harrastus virisi uudelleen ja töitä ehti syntyä hänen vakavaan halvaantumiseensa asti, eli vuoteen 1997 mennessä satoja kappaleita, erityisesti muotokuvapiirroksia, mutta myös maalauksia.

Näyttelyssä olivat esillä myös Sulon kirjoittamat ja toimittamat kirjat.

Sairastumisensa jälkeen hän teki vain kolme maalausta. Kun oikea käsi ei totellut, into maalaamiseen hävisi.

Olimme suunnitelleet Ruokolahden taideyhdistyksen kanssa vuosien, että Sulon 80-vuotispäiviä kesällä 2004 juhlistettaisiin Sulon omalla taidenäyttelyllä. Tuo suunnitelma ei toteutunut, sillä Sulon elämä päättyi viime joulun alla. Näyttelyajatuksesta ei kuitenkaan luovuttu ja niin hänen 80-vuotissyntymäpäivänään voitiin Ruokolahden kirjastoon avata Sulon muistonäyttely. Näyttelyssä oli esillä yli 30 maalausta, muutamia piirroksia, kirjojen esittelyä, valokuvia ym Sulon elämään liittyvää aineistoa.

Maalaus esittää Lieviskän jokea ja koulua

Jouko Siitonen

SIITOSEt – SUKUSEURAN VAAKUNAN SELITYS

Aaltokoroinen hopeinen jänne jakaa kilven kahteen lohkokoon. Vasemmassa punaisessa yläkentässä on kaksi hyppäävää hopeista lohta, jotka muodostavat S-kirjainta muistuttavan kuvion. Oikeassa mustassa alakentässä on kultainen sidottu ruislyhde.

SYMBOLIIKKA

Vaakunan värit ovat Karjalan värit, aaltokoroinen hopeinen jänne kuvaa Vuoksen virtaa, hopeiset lohet viittaavat suvun kalastukseen Laatokalla ja Vuoksen virrassa sekä S-kuviona Siitosen nimeen, kultainen ruislyhde kuvaa suvun maanviljelystä ja tähdit korsineen eri sukuhaaroja sekä side seuran toimintaa sukuhaarojen yhdyssiteenä.

Helsingin Lipputehdas Oy on valmistanut sukuvaakuna-pöytästandaareja ja sukuviirejä seuralle myyntiin. Näitä esim. merkkipäivälahjaksi hyvin sopivia tuotteita myydään hintaan **pöytästandaari 40,- eur/kpl ja sukuviiri 60,- eur/kpl**.

Tilaukset: sihteeri Seija Joronen puh 05-4371031, 050-358 6022 tai seija.joronen@luukku.com tai tilauslomakkeella postitse

Maksut: tilille Parikkalan Seudun OP, 532600-222337 + postituskulut
Ilman postituskuluja tuotteita voidaan noutaa suoraan lähimmältä hallituksen jäseneltä tai Parikkalan Osuuspankista, samalla maksukin hoituu kätevästi.
Pöytästandaarin marmorijalustaan saa hopealaattoja kulta- ja kellosepanliikkeistä.

Sukuseuralehteä nro 2, hintaan 6,- eur/kpl on saatavana Paussi-Kipsalta Parikkalasta, sihteeriltä sekä hallituksen jäseniltä. Myös tilauslomake on käytettävissä.

**PARHAIMMAT KIITOKSET TEILLE MAINOSTAJAYRITYKSET
LEHTEÄMME KOHTAAN OSOITTAMASTANNE MIELENKIINNOSTA JA
ILMOITUSTEN MUODOSSA SAAMASTAMME TALOUDELLISESTA TUESTA!**

**TOIVOTAMME TEILLE RAUHALLISTA JOULUA 2004
JA MENESTYKSELLISTÄ UUTTA VUOTTA 2005 !
SIITOSEt – SUKUSEURA**

LIPUT OVAT ERIKOIS- ALAAMME.

Valmistamme liput ja viirit laadukkaista kankaista ja neuloksista, jotka kestävät tuulet, tuiskut ja polttavan auringonvalon repeilemättä tai haalistumatta.

HELSINGIN LIPPUTEHDAS OY

Karvaamokuja 4, 00380 Helsinki
Puh. (09) 561 7220, fax (09) 561 72250
heliou@helsinginlipputehdas.fi

www.helsinginlipputehdas.fi

Mainos-ja esitesuunnittelua

Värilaser/
33x48cm.
Mustesuihku/
42x100cm

Digi/filmikuvaus-Kuvankorjailu,

Väritulostusta

KT-Paino

PL 6, 58501 PUNKAHARJU, P.015-441 722

- Julisteet,
- vanhat kuvat,
- akvarellikopiot
- paitakuvat

www.eksp.fi

**SIMPELEEN
OSUUSPANKKI**
simpeleen@op.fi

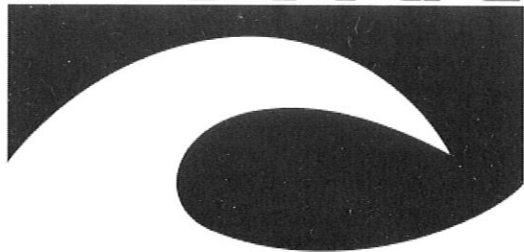
Sukupolvesta toiseen
**Parikkalan
Sanomat**
jo lähes 100 vuotta

Kaakkoisseutu

Roihankatu 12-14, 56800 Simpele
Puh. (05) 4371 340, fax (05) 4371 603

<http://personal.inet.fi/yritys/kaakkoisseutu>

neotide

www.neotide.fi

Kukkakauppa

Pajulintu

Torikatu 4

59100 Parikkala

Kauniit sidontatyöt ammattitaidolla
Hyvä valikoima leikko- ja ruukkukukkia
Kivoja lahjatavaroita

Hautaus- ja kivipalvelu Kukkavälitys
puh/fax 05-430 383 ♦ pajulintu@co.inet.fi

Fronet Oy

Toimitamme asiantuntemuksella internet-
selaimella käytettäviä sovelluksia mm:

- WWW-sivustojen luonti- ja hallinta
- Tietokantojen hallinta
- Kyselyjärjestelmät

Katso tarkemmat tiedot:

<http://www.fronet.fi>

**ONNEA
SIELUKKAILLE
SIITOSILLE !**

VVS-Sähkö Oy

www.vvssahko.fi

PARIKKALAN SEUDUN OSUUSPANKKI

Kestää sukupolvelta toiselle

Parikkalantie 23, 59100 Parikkala

Puhelin (05) 543 0300 Fax (05) 543 0335

SAAREN KONTTORI

Akonpohjantie 6, 59510 Saari

Puhelin (05) 683 8300 Fax (05) 683 8320

Maalit, lattianpäällysteet, laatat, tapetit, sisustussuunnitelmat

PARIKKALAN
VÄRI OY

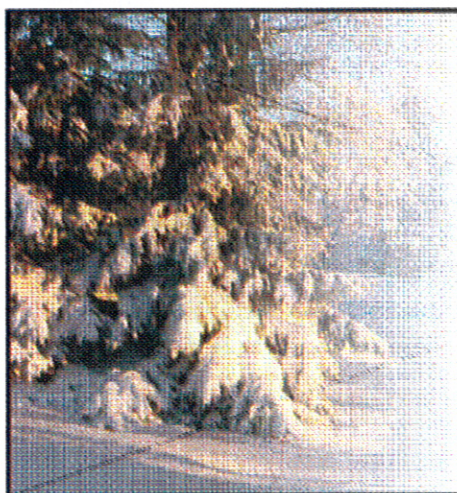
Puh. (05) 430 929, 430 989

Parikkalantie 21, 59100 Parikkala

YkkösBonusta
Värisilmästä

 Aktiiviraha

Kun luonnonvalo ja -lämpö ei riitä...

Ota yhteys sähköalan luotettavaan,
paikalliseen asiantuntijaan!

PARIKKALAN VALO OY

Puh. (05) 439 01 www.parikkalanvalo.fi

Parikkalan

SÄHKÖTAITO OY

Parikkalantie 15, 59100 Parikkala

P. (05) 5430 800 F (05) 5430 880 e-mail: etunimi.sukunimi@parikkalansahkotaito.fi

**KAIKKI SÄHKÖALAN PALVELUT ELEKTRONIKKALAITTEKORJAAMO
ÖLJYPOLTINHUOLTO JA -ASENNUS PALOILMOITINLIKE**